

Ciekawa inicjatywa Episkopatu Australii

Warto odnotować ciekawą duszpastersko inicjatywę Episkopatu Australii, który rozeznając sytuację w życiu kościelnym, opracował i wydał Obrzęd błogosławieństwa małżeństw upraszających u Boga Dawcy życia dar potomstwa. Obrzęd nosi nazwę: *Order of Blessing of Couples imploring the Gift of Childern*, Sydney 2003. Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów uprzednio (2001) zatwierdziła powyższy obrzęd. W swojej strukturze nie odbiega on od normatywnych wskazań zawartych w *Liber Benedictionum*. Obejmuje dłuższą formę błogosławienia małżonków oraz krótszą; formę błogosławienia tylko kobiety zamężnej, również dwie wersje.

Struktura kształtuje się następująco:

1. Pozdrowienia wprowadzające podkreślają narodzenie się Jezusa z Maryi.
2. We Wprowadzeniu znajdujemy wymienienie imion małżonków,
3. W Liturgii słowa podane są do wyboru trzy czytania:
Łk 1,35-45; Łk 1,26-38; Rdz 1,26-31a.
Jako Psalm responsoryjny podaje się: Ps 32 [33],12.18.20-21.22.
4. Może być skierowanie kilku zdań do małżonków.
5. Modlitwa wiernych. Podane są w niej wezwania do wyboru, a jako refren słowa „Odnów, Panie, swoją wierność względem twoich sług” lub: „Zlej na nich swoje błogosławieństwo, Panie”.

6. Modlitwa błogosławienia posiada następujące brzmienie:

Panie, Boże, Stworzycielu rodzaju ludzkiego, którego Syn zgodził się narodzić z Dziewicy Maryi przez działanie Ducha Świętego, aby odkupić ludzkość od grzechu, wejrzyj łaskawie na pragnienie Twoich sług N.N., złączonych węzłem małżeńskim, którzy pokornie błagają o dar potomstwa i dozwól, aby ta kobieta poczęła dziecko i urodziła szczęśliwie, aby ono było zaliczone do rzeszy Twoich wiernych, służyło Ci gorliwie we wszystkim i otrzymało życie wieczne. Przez Chrystusa, Pana naszego.

lub:

O Panie, Stworzycielu i Obróńco życia ludzkiego, któryś raczył obdarzyć łaską małżeństwa tych małżonków NN., wysłuchaj łaskawie modlitw, które zanosimy do Ciebie, abyś ich również obdarzył radością dziecka. Polecamy Ci ich jako rodziców, spraw, by oboje cieszyli się wnukami, a kiedyś doszli do królestwa niebieskiego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

7. Zakończenie obrzędu.

Prezbiter udziela uroczystego błogosławieństwa, wyciąga ręce zachęcając rodziców, by również złączyli swoje ręce w czasie wypowiedzenia formuły błogosławieństwa (podanych jest siedem formuł do wyboru).

Sugeruje się następnie, by małżonkowie polecili się opiece Bogurodzicy przez odmówienie znanej sobie modlitwy lub antyfony *Alma Mater*, *Salve Regina* lub innej.

Te samą strukturę posiada obrzęd błogosławienia tylko kobiety zamężnej. Inne są natomiast podane czytania, psalmy, modlitwy.

W Liturgii słowa podane są do wyboru trzy czytania: 1 Sm 1,20-28; 1 Sm 2,1-10; Łk 1,67-79;

Jako Psalm responsoryjny podano Ps 127 [128],1-2.3.4-6a.

W modlitwie wiernych podano inne responsum (refren): „Błogosławiony jesteś Ty, Panie, w swojej dobroci i miłosierdziu” lub „Nasz Ojczy, który jesteś w niebie”.

Modlitwa błogosławienia jest nieco zmodyfikowana. Zakończenie jest bez zmian.

Traktując tę notę jako sygnałną. Może warto także do naszej księgi *Obrzędów błogosławieństw* dołączyć podobne obrzędy.

Ze Wprowadzenia do *Obrzędów błogosławieństw*

8. Kościół, pouczony nakazem Zbawiciela, uczestniczy w kielichu błogosławieństwa, dziękując Bogu za niewysłowiony dar otrzymany najpierw w Misterium Paschalnym, a następnie udzielany nam w Eucharystii. Z tajemnicy Eucharystii czerpie bowiem Kościół łaskę i moc, dzięki którym sam staje się błogosławieństwem dla świata i jako powszechny sakrament zbawienia zawsze wśród ludzi i dla ludzi dokonuje dzieła uświęcenia, wraz z Chrystusem Głową w Duchu Świętym wielbiąc Ojca.

9. Kościół na różne sposoby wyraża tę swoją posługę mocą Ducha Świętego, przez którego ustanawia też różne formy błogosławieństwa. Wzywa ludzi do wielbienia Boga, zaprasza do modlitwy o Jego opiekę, zachęca do zasługiwania świętym życiem na Jego miłosierdzie, zanosi prośby o uzyskanie Jego dobrodziejstw, aby sprawy, w intencji których prosi, zakończyły się pomyślnym skutkiem.

Błogosławieństwa ustanowione przez Kościół są widzialnymi znakami, przez które „wyraża się i w sposób właściwy poszczególnym znakom urzeczywistnia” uświęcenie ludzi w Chrystusie oraz uwielbienie Boga, które stanowią cel, do jakiego zmierzają wszystkie inne dzieła Kościoła.

10. Błogosławieństwa jako znaki opierają się na słowie Bożym i są sprawowane mocą wiary. Powinny one ujawniać nowe życie w Chrystusie, które rodzi się i rozwija dzięki sakramentom Nowego Przymierza, ustanowionym przez Pana. Błogosławieństwa ustanowione na wzór sakramentów zawsze oznaczają przede wszystkim duchowe skutki, które osiąga się przez wstawiennictwo Kościoła.

11. Kościół, przeświadczony o tym, troszczy się, aby sprawowanie błogosławieństw przyczyniało się do chwały i uwielbienia Boga oraz do duchowego wzrostu Jego ludu.

Aby to jaśniej ukazać, formuły błogosławieństw, zgodnie ze starożytną tradycją, wyrażają przede wszystkim uwielbienie Boga za Jego dary, błaganie o Jego dobrodziejstwa oraz prośbę o udaremnienie w świecie władzy złego ducha.